

Smernice

**Smernice 05/2021 o medsebojnem vplivu uporabe člena 3
in določb o mednarodnih prenosih v skladu s poglavjem V
Splošne uredbe o varstvu podatkov**

Različica 2.0

Sprejeta 14. februarja 2023

Zgodovina različice

Različica 2.0	14. 2. 2023	Sprejetje smernic po javnem posvetovanju
Različica 1.0	18. 11. 2021	Sprejetje smernic za javno posvetovanje

POVZETEK

Splošna uredba o varstvu podatkov ne določa pravne opredelitve pojma „prenos osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo“. Evropski odbor za varstvo podatkov zato zagotavlja te smernice, da bi pojasnil scenarije, za katere meni, da bi bilo treba v njih uporabiti zahteve iz poglavja V, in v ta namen opredeljuje tri kumulativna merila za opredelitev dejanja obdelave kot prenosa:

- 1) za upravitelja ali obdelovalca („izvoznika“) za določeno obdelavo velja Splošna uredba o varstvu podatkov ;
- 2) izvoznik osebne podatke, ki so predmet te obdelave, s posredovanjem razkrije ali kako drugače da na voljo drugemu upravitelju, skupnemu upravitelju ali obdelovalcu („izvozniku“);
- 3) uvoznik je v tretji državi, ne glede na to, ali zanj v skladu s členom 3 za določeno obdelavo velja Splošna uredba o varstvu podatkov oziroma ali je mednarodna organizacija.

Če so izpolnjena ta tri merila, kot jih je opredelil Evropski odbor za varstvo podatkov, gre za prenos in se uporablja poglavje V Splošne uredbe o varstvu podatkov. To pomeni, da se prenos lahko izvede le pod določenimi pogoji, na primer v okviru sklepa Evropske komisije o ustreznosti (člen 45) ali z zagotovitvijo ustreznih zaščitnih ukrepov (člen 46). Namen določb poglavja V je zagotoviti nadaljnje varstvo osebnih podatkov po njihovem prenosu v tretjo državo ali mednarodno organizacijo.

Če pa ta tri merila niso izpolnjena, ni prenosa in se poglavje V Splošne uredbe o varstvu podatkov ne uporablja. Vendar je glede tega pomembno opozoriti, da mora upravljavec kljub temu upoštevati druge določbe Splošne uredbe o varstvu podatkov in ostati v celoti odgovoren za svoje dejavnosti obdelave, ne glede na to, kje se izvajajo. Čeprav se posamezno posredovanje podatkov morda ne šteje za prenos v skladu s poglavjem V, je lahko taka obdelava še vedno povezana s povečanimi tveganji, saj poteka zunaj EU, na primer zaradi nasprotujočih si nacionalnih zakonov ali nesorazmernega vladnega dostopa v tretji državi. Ta tveganja je treba upoštevati pri sprejemanju ukrepov, med drugim v skladu s členi 5 („Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov“), 24 („Odgovornost upravitelja“) in 32 („Varnost obdelave“), da bi bilo tako dejanje obdelave zakonito v skladu s Splošno uredb o varstvu podatkov.

Te smernice vključujejo različne primere tokov podatkov v tretje države, ki so prav tako ponazorjeni v Prilogi, da se zagotovijo nadaljnje praktične smernice.

Kazalo

Povzetek.....	3
1 Uvod	5
2 Merila za opredelitev dejanja obdelave kot prenosa osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo.....	6
2.1 Za upravljavca ali obdelovalca („izvoznika“) za določeno obdelavo velja SUVP.....	7
2.2 Izvoznik osebne podatke, ki so predmet te obdelave, s posredovanjem razkrije ali kako drugače da na voljo drugemu upravljavcu, skupnemu upravljavcu ali obdelovalcu („izvozniku“)	7
2.3 Uvoznik je v tretji državi, ne glede na to, ali zanj v skladu s členom 3 za posamezno obdelavo velja SUVP oziroma ali je mednarodna organizacija.....	11
3 Posledice v primeru prenosa osebnih podatkov	13
4 Zaščitni ukrepi, ki jih je treba zagotoviti, če se osebni podatki obdelujejo zunaj EGP, vendar do prenosa ne pride.....	15
Priloga: Slike za primere 1–12.....	17
.....	17

Evropski odbor za varstvo podatkov je –

ob upoštevanju člena 70(1), točka (e), Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju: SUVP ali Uredba),

ob upoštevanju Sporazuma EGP ter zlasti Priloge XI in Protokola 37 k Sporazumu, kakor sta bila spremenjena s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 154/2018 z dne 6. julija 2018¹,

ob upoštevanju členov 12 in 22 svojega poslovnika –

SPREJEL NASLEDNJE SMERNICE:

1 UVOD

1. V skladu s členom 44 SUVP² se pogoji iz poglavja V uporabljajo za vsak „prenos osebnih podatkov, ki se obdelujejo ali so namenjeni obdelavi po prenosu v tretjo državo ali mednarodno organizacijo“.³ Glavni namen poglavja V je zagotoviti, da raven varstva, ki jo zagotavlja Uredba, ni ogrožena pri prenosu osebnih podatkov „v tretje države ali mednarodne organizacije“⁴.
2. Namen določb poglavja V je torej zagotoviti nadaljnje varstvo osebnih podatkov po njihovem prenosu v tretjo državo ali mednarodno organizacijo. Kadar se osebni podatki obdelujejo v EU, jih ne varujejo le pravila iz Uredbe, temveč tudi druga pravila na ravni EU in držav članic, ki morajo biti v skladu z Uredbo (vključno z morebitnimi odstopanji) in nazadnje z Listino EU o temeljnih pravicah in svoboščinah. Kadar pa se osebni podatki posredujejo ali dajo na voljo subjektom zunaj ozemlja EU ali mednarodnim organizacijam, raven varstva pravic in svoboščin posameznikov verjetno v osnovi ni enakovredna ravni, ki jo zagotavlja splošni pravni okvir v Uniji.
3. Kontinuiteta varstva se lahko zagotovi na različne načine, na primer s pravnim okvirom tretje države ali mednarodne organizacije, ki ima koristi od sklepa Evropske komisije o ustreznosti (člen 45), ali z instrumentom med izvoznikom in uvoznikom podatkov, ki zagotavlja ustrezne zaščitne ukrepe (člen 46)⁵. Pri opiranju na enega od instrumentov za prenos, naštetih v členu 46 SUVP, je treba

¹ Sklicevanja na „EU“, in „države članice“ v tem dokumentu je treba razumeti kot sklicevanja na „EGP“, oziroma „države članice EGP“.

² „Vsak prenos osebnih podatkov, ki se obdelujejo ali so namenjeni obdelavi po prenosu v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, se ob upoštevanju drugih določb te uredbe izvede le, če upravljavec in obdelovalec ravnata v skladu s pogoji iz tega poglavja, kar velja tudi za nadaljnje prenose osebnih podatkov iz tretje države ali mednarodne organizacije v drugo tretjo državo ali drugo mednarodno organizacijo“.

³ „Mednarodna organizacija“ pomeni organizacijo in njene podrejene organe, ki jih ureja mednarodno javno pravo, ali kateri koli drug organ, ki je ustanovljen s sporazumom med dvema ali več državami ali na podlagi takega sporazuma.

⁴ Poleg uvodne izjave 101 je to še posebej poudarjen v členu 44, drugi stavek, ki se glasi: „Vse določbe tega poglavja se uporabljajo za zagotovitev, da ni ogrožena raven varstva posameznikov, ki jo zagotavlja ta uredba.“

⁵ Kadar kontinuitete varstva ni mogoče zagotoviti z uporabljenim instrumentom za prenos, na primer, če se prekliče sklep o ustreznosti iz člena 45, mehanizem certificiranja iz člena 46(2), točka (f), ni več veljaven ali sprejeti dopolnilni ukrepi niso oziroma niso več učinkoviti, je treba sprejeti ukrepe, da se prepreči ogrožanje ravni varstva in zagotovi zakonitost za devne obdelave, na primer vzpostaviti je treba drugo orodje za prenos in/ali učinkovite dopolnilne ukrepe.

presoditi, ali zagotavljajo raven varstva prenesenih podatkov, ki je v osnovi enakovredna tisti, ki je zagotovljena v Uniji, ali pa je treba izvesti dopolnilne ukrepe⁶.

4. Kadar upravljavec ali obdelovalec prenese podatke uvozniku v tretji državi, za katerega obdelavo velja člen 3(2) SUVP, lahko pravni okvir, ki se uporablja za uvoznika, podobno ogrozi varstvo, ki ga zagotavlja Uredba. To se lahko na primer zgodi, kadar ima tretja država pravila o vladnem dostopu do osebnih podatkov, ki presegajo to, kar je potrebno in sorazmerno v demokratični družbi (za zaščito enega od pomembnih ciljev, ki jih priznava tudi pravo Unije ali pravo držav članic, kot so cilji iz člena 23(1) SUVP). Določbe iz poglavja V naj bi nadomestile to tveganje in dopolnile ozemeljsko veljavnost Uredbe, kot je opredeljena v členu 3.
5. Namen naslednjih oddelkov je pojasniti ta medsebojni vpliv med členom 3 in določbami Uredbe o mednarodnih prenosih iz poglavja V. Namen je namreč pomagati upravljavcem in obdelovalcem pri ugotavljanju, ali dejanje obdelave pomeni prenos v tretjo državo ali mednarodno organizacijo in ali morajo zato upoštevati določbe poglavja V SUVP. To pojasnilo je pomembno tudi za dosledno razlago in uporabo Uredbe s strani nadzornih organov.
6. V vsakem primeru in kot je podrobneje pojasnjeno v oddelku 4, je treba upoštevati, da čeprav posamezen pretok podatkov, za katerega velja člen 3, morda ne pomeni vedno prenosa v skladu s poglavjem V, je obdelava podatkov zunaj EU še vedno lahko povezana s povečanimi tveganji, za katera je treba predvideti zaščitne ukrepe. Ne glede na to, ali obdelava poteka v EU ali ne, morajo upravljavci in obdelovalci, za katere za posamezno obdelavo velja Uredba, vedno izpolnjevati vse ustrezne določbe SUVP, kot je obveznost izvajanja tehničnih in organizacijskih ukrepov iz člena 32, med drugim ob upoštevanju tveganj v zvezi z obdelavo.

2 MERILA ZA OPREDELITEV DEJANJA OBDELAVE KOT PRENOSA OSEBNIH PODATKOV V TRETJO DRŽAVO ALI MEDNARODNO ORGANIZACIJO

7. SUVP ne določa pravne opredelitve pojma „prenos osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo“⁷, ustrezna sodna praksa pa je omejena⁸. Ker prenos v Uredbi ni opredeljen, to povzroča pravno negotovost glede natančnega obsega obveznosti, ki izhajajo iz poglavja V, in medsebojnega vpliva med členom 3 in poglavjem V. Zato je bistveno pojasniti ta pojem.
8. Evropski odbor za varstvo podatkov, glede na to, da ima v skladu s členom 70(1)(b) SUVP nalogo, da svetuje Evropski komisiji o vseh vprašanjih v zvezi z varstvom osebnih podatkov v Uniji, tudi o vseh vidikih Uredbe, za katere meni, da jih je treba dodatno pojasniti, poziva Evropsko komisijo, naj temu vprašanju namenijo posebno pozornost v okviru poročila o vrednotenju in pregledu Uredbe v skladu s členom 97.

⁶ Glej Priporočila Evropskega odbora za varstvo podatkov 01/2020 o ukrepih, ki dopolnjujejo orodja za prenos, za zagotovitev skladnosti z ravno varstva osebnih podatkov na ravni EU, Priporočila Evropskega odbora za varstvo podatkov 02/2020 glede evropskih temeljnih jamstev za nadzorne ukrepe ter sodbo Sodišča Evropske unije z dne 16. julija 2020, *Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems*, C-311/18, EU:C:2020:559.

⁷ Člen 44, prvi stavek.

⁸ Kot je sodba Sodišča Evropske unije z dne 6. novembra 2003, *Bodil Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, ki določa, da je prenos dejanje obdelave in da ne gre za prenos v tretjo državo v skladu s prejšnjo Direktivo 95/46, kadar so podatki objavljeni na spletnem mestu, shranjenem pri ponudniku storitev gostovanja, ki je ustanovljen v EU.

9. Ker člen 70(1)(e) SUVP določa, da je naloga Evropskega odbora za varstvo podatkov, da izdaja smernice, priporočila in najboljše prakse, da spodbudi dosledno uporabo te uredbe, Evropski odbor za varstvo podatkov v vsakem primeru zagotavlja te smernice, da bi pojasnil scenarije, za katere meni, da bi bilo treba v njih uporabiti zahteve iz poglavja V. V ta namen je opredelil naslednja tri kumulativna merila za opredelitev dejanja obdelave kot prenosa:
- 1) za upravljavca ali obdelovalca („izvoznika“) za določeno obdelavo velja SUVP;
 - 2) izvoznik osebne podatke, ki so predmet te obdelave, s posredovanjem razkrije ali kako drugače da na voljo drugemu upravljavcu, skupnemu upravljavcu ali obdelovalcu („izvozniku“);
 - 3) uvoznik je v tretji državi, ne glede na to, ali zanj v skladu s členom 3 za določeno obdelavo velja SUVP oziroma ali je mednarodna organizacija.
10. Glede tega je treba opozoriti, da je treba v skladu s členom 3 o tem, ali se Uredba uporablja ali ne, vedno presojati v povezavi z posameznim dejanjem obdelave in ne v povezavi s posameznim subjektom (na primer družbo)⁹.
11. Evropski odbor za varstvo podatkov tudi opozarja, da uporaba Uredbe ne posega v določbe mednarodnega prava, kot so tiste, ki urejajo privilegije in imunitete diplomatskih in konzularnih predstavništev zunaj EU ter mednarodnih organizacij (ne glede na to, kje so)¹⁰.

2.1 Za upravljavca ali obdelovalca („izvoznika“) za določeno obdelavo velja SUVP

12. Prvo merilo zahteva, da zadevna obdelava izpolnjuje zahteve iz člena 3 SUVP, tj. da za upravljavca ali obdelovalca za posamezno obdelavo velja SUVP. To je podrobneje opredeljeno v Smernicah Evropskega odbora za varstvo podatkov št. 3/2018 o ozemeljski veljavnosti Uredbe (člen 3).
13. Poudariti je treba, da za upravljavce in obdelovalce, ki nimajo sedeža v EU, lahko v skladu s členom 3(2) velja SUVP za posamezno obdelavo in bodo zato morali ravnati v skladu s poglavjem V pri prenosu osebnih podatkov upravljavcu ali obdelovalcu v isti ali drugi tretji državi ali mednarodni organizaciji, ob upoštevanju, da se obveznosti iz Uredbe ne razlikujejo za upravljavce oziroma obdelovalce s sedežem v EU, in upravljavce oziroma obdelovalce zunaj EU, katerih obdelava spada na področje uporabe člena 3(2).
14. Prav tako je treba poudariti, da se Uredba, vključno s poglavjem V, uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo veleposlaništva in konzulati držav članic EU zunaj EU, saj taka obdelava na podlagi člena 3(3) spada na področje uporabe SUVP¹¹.

2.2 Izvoznik osebne podatke, ki so predmet te obdelave, s posredovanjem razkrije ali kako drugače da na voljo drugemu upravljavcu, skupnemu upravljavcu ali obdelovalcu („izvozniku“)

15. Drugo merilo zahteva, da izvoznik podatke razkrije s posredovanjem ali jih kako drugače da na voljo drugemu upravljavcu ali obdelovalcu. Pojma upravljavec in obdelovalec sta bila dodatno pojasnjena v smernicah Evropskega odbora za varstvo podatkov 07/2020. Upoštevati je treba, da so pojmi upravljavec, skupni upravljavec in obdelovalec *funkcionalni* pojmi, saj je njihov namen dodeliti

⁹ Glej stran 5 in oddelke 1, 2 in 3 Smernic Evropskega odbora za varstvo podatkov št. 3/2018 o ozemeljski veljavnosti SUVP (člen 3).

¹⁰ Prav tam, glej stran 23.

¹¹ Prav tam, glej stran 22.

odgovornosti glede na dejanske vloge strank, in *avtonomni* pojmi v smislu, da bi jih bilo treba razlagati predvsem v skladu s pravom EU o varstvu podatkov. Potrebna je analiza posameznih primerov zadevne obdelave in vlog vključenih akterjev¹².

16. Osebnne podatke bi bilo na primer mogoče „dati na voljo“ z ustvarjanjem računa, dodelitvijo pravic dostopa do obstoječega računa, „potrditvijo“ oziroma „sprejetjem“ učinkovite zahteve za oddaljen dostop, vgradnjo trdega diska ali predložitvijo gesla v datoteko. Upoštevati je treba, da se za prenos šteje tudi oddaljen dostop iz tretje države (tudi če poteka le s prikazovanjem osebnih podatkov na zaslonu, na primer v podpornih situacijah, pri odpravljanju težav ali za upravne namene) in/ali shranjevanje v oblaku zunaj EGP, ki ga ponuja ponudnik storitev, če so izpolnjena tri merila, opisana v točki 9 zgoraj¹³.
17. Nasprotno pa se poglavje V ne uporablja za „notranjo obdelavo“, tj. kadar se podatki ne razkrijejo s posredovanjem ali kako drugače dajo na voljo drugemu upravljavcu ali obdelovalcu, tudi kadar taka obdelava poteka zunaj EU¹⁴. V tem primeru je upravljavec ali obdelovalec še naprej odgovoren za obdelavo, med drugim da bi zagotavljal skladnost z vsemi ustreznimi določbami in zaščitnimi ukrepi Uredbe, ki se neposredno uporabljajo (glej tudi oddelek 4 spodaj), na primer nadzorni organi EGP lahko uveljavljajo SUVP proti tem subjektom, posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, pa lahko pridobijo pravno varstvo v primeru kršitve njihovih pravic.
18. Poleg tega se to drugo merilo ne more šteti za izpolnjeno, če ni upravljavca ali obdelovalca, ki bi pošiljal podatke ali omogočal dostop do njih (tj. ni „izvoznika“) drugemu upravljavcu ali obdelovalcu, na primer kadar posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki¹⁵, podatke razkrije neposredno prejemniku.

Primer 1: upravljavec v tretji državi pridobi podatke neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v EU (v skladu s členom 3(2) SUVP)

Maria, ki živi v Italiji, vnese svoje ime, priimek in poštni naslov z izpolnitvijo obrazca na spletnem mestu z oblačili, da izpolni naročilo in prejme obleko, ki jo je kupila prek spleta v svojem prebivališču v Rimu. Spletno mesto z oblačili upravlja družba iz tretje države, ki ni prisotna v EU, vendar je posebej ciljno usmerjena na trg EU. V tem primeru posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki (Maria), svoje osebne podatke posreduje družbi iz tretje države. To ne pomeni prenosa osebnih podatkov, saj podatkov ne posreduje izvoznik (upravljavec ali obdelovalec), temveč jih upravljavec

¹² Glej stran 9 Smernic Evropskega odbora za varstvo podatkov 07/2020 o pojmi upravljavec in obdelovalec iz SUVP.

¹³ Glej Priporočila Evropskega odbora za varstvo podatkov 01/2020 o ukrepih, ki dopolnjujejo orodja za prenos, za zagotovitev skladnosti z ravno varstva osebnih podatkov na ravni EU, stran 11, točka 13 in opomba 28.

¹⁴ To se kaže tudi v pristopu iz člena 46 SUVP, ki se nanaša na pogodbene oziroma dvostranske instrumente za prenos, sklenjene med različnimi subjekti, ki delujejo kot upravljavci ali obdelovalci.

¹⁵ Posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni mogoče šteti za upravljavca ali obdelovalca. To izhaja iz člena 4(10) SUVP, ki razlikuje med upravljavcem oziroma obdelovalcem in posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki. Zato posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ki razkrije svoje osebne podatke, ni mogoče šteti za „izvoznika“. To ne posega v dejstvo, da je lahko fizična oseba upravljavec oziroma obdelovalec v skladu s členom 4(7) in (8) SUVP (na primer kot samozaposlena oseba). Vendar to ne omejuje varstva, ki ga uživajo fizične osebe, ki delujejo kot upravljavec oziroma obdelovalec, kadar gre za njihove osebne podatke. Poleg tega je treba opozoriti, da kadar se obdelava osebnih podatkov izvaja „s strani fizične osebe med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti“, taka obdelava v skladu s členom 2(2), točka (c), ne bo zajeta v stvarno področje uporabe SUVP. Nazadnje je treba opozoriti, da se osebni podatki, razkriti s piškotki, ne štejejo za neposredno razkrite s strani posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, temveč za posredovanje s strani upravljavca spletnega mesta, ki ga posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, obišče.

neposredno pridobi od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v skladu s členom 3(2) SUVP. Zato se poglavje V v tem primeru ne uporablja. Kljub temu bo morala družba iz tretje države uporabljati SUVP, saj za njena dejanja obdelave velja člen 3(2)¹⁶.

Primer 2: upravljavec v tretji državi pridobi podatke neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v EU (v skladu s členom 3(2) SUVP) in za nekatere dejavnosti obdelave uporabi obdelovalca zunaj EU

Maria, ki živi v Italiji, vnese svoje ime, priimek in poštni naslov z izpolnitvijo obrazca na spletnem mestu z oblačili, da dokonča naročilo in prejme obleko, ki jo je kupila prek spleta v svojem prebivališču v Rimu. Spletno mesto z oblačili upravlja družba iz tretje države, ki ni prisotna v EU, vendar je posebej usmerjena na trg EU. Za obdelavo naročil, prejetih prek spletnega mesta, družba iz tretje države najame obdelovalca zunaj EGP. V tem primeru posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki (Maria), svoje osebne podatke posreduje družbi iz tretje države in to ne pomeni prenosa osebnih podatkov, saj podatke neposredno zbira upravljavec v skladu s členom 3(2) SUVP. Zato bo moral upravljavec za obdelavo teh osebnih podatkov uporabljati SUVP. Če najame obdelovalca zunaj EGP, bi tako razkritje s strani družbe iz tretje države njenemu obdelovalcu zunaj EGP pomenilo prenos, zato bo moral uporabiti obveznosti iz člena 28 in poglavja V, da bi zagotovil, da raven varstva, ki jo zagotavlja Uredba, ne bi bila ogrožena, kadar podatke v njegovem imenu obdeluje obdelovalec zunaj EGP¹⁷.

Primer 3: upravljavec v tretji državi prejme podatke neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v EU (vendar ne v skladu s členom 3(2) SUVP) in za nekatere dejavnosti obdelave uporabi obdelovalca zunaj EU

Maria, ki živi v Italiji, se odloči rezervirati sobo v hotelu v New Yorku z uporabo obrazca na spletnem mestu hotela. Osebne podatke zbira neposredno hotel, ki ni ciljno usmerjen v posameznike oziroma ne spremlja posameznikov v EGP. V tem primeru ni prenosa, saj podatke neposredno posreduje posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, in jih neposredno zbere upravljavec. Ker hotel tudi ne izvaja ciljnega usmerjanja ali spremljanja posameznikov v EGP, se Uredba ne uporablja, med drugim niti v zvezi z vsemi dejavnostmi obdelave, ki jih v imenu hotela izvajajo obdelovalci zunaj EGP.

Primer 4: podatki, ki jih zbere platforma iz EGP in ki se nato posredujejo upravljavcu iz tretje države

Maria, ki živi v Italiji, rezervira sobo v hotelu v New Yorku prek spletne potovalne agencije iz EGP. Mariine osebne podatke, potrebne za rezervacijo hotela, zbira spletna potovalna agencija iz EGP kot upravljavec in jih pošlje hotelu, ki podatke prejme kot ločen upravljavec. Pri posredovanju osebnih podatkov hotelu iz tretje države potovalna agencija iz EGP izvede prenos osebnih podatkov, torej se uporablja poglavje V SUVP.

¹⁶ Glede tega glej uvodno izjavo 23, ki vključuje elemente, ki jih je treba oceniti pri ugotavljanju, ali je merilo ciljne usmerjenosti iz člena 3(2), točka (a), SUVP izpolnjeno.

¹⁷ Opozoriti je treba, da kadar so dejavnosti obdelave, ki jih izvaja obdelovalec, povezane s ciljno usmerjenimi dejavnostmi upravljavca, za obdelovalca velja tudi člen 3(2) SUVP (glej stran 20–22 Smernic Evropskega odbora za varstvo podatkov št. 3/2018 o ozemeljski veljavnosti SUVP (člen 3)).

Primer 5: upravljavec v EU pošilja podatke obdelovalcu v tretji državi

Družba X s sedežem v Avstriji, ki deluje kot upravljavec, posreduje osebne podatke svojih zaposlenih ali strank družbi Z v tretji državi, ki te podatke obdeluje kot obdelovalec v imenu družbe X. V tem primeru podatke obdelovalcu v tretji državi zagotovi upravljavec, za katerega v zvezi z zadevno obdelavo velja Uredba. Zagotavljanje podatkov se torej šteje za prenos osebnih podatkov v tretjo državo, zato se uporablja poglavje V SUVP.

19. Prav tako je treba opozoriti, da je v členu 44 SUVP jasno določeno, da lahko prenos izvaja tudi obdelovalec in ne le upravljavec. Zato bo do prenosa prišlo, če obdelovalec (bodisi v skladu s členom 3(1) bodisi v skladu s členom 3(2) za posamezno obdelavo, kot je pojasnjeno zgoraj) pošlje podatke drugemu obdelovalcu ali celo upravljavcu v tretji državi po navodilih svojega upravljavca¹⁸. V takih primerih obdelovalec deluje kot izvoznik podatkov v imenu upravljavca in mora zagotoviti, da so za zadevni prenos v skladu z navodili upravljavca upoštevane določbe poglavja V, vključno z uporabo ustreznega orodja za prenos. Glede na to, da je prenos dejavnost obdelave, ki se izvaja v imenu upravljavca, je tudi upravljavec odgovoren in bi lahko odgovarjal v skladu s poglavjem V, hkrati pa mora tudi zagotoviti, da obdelovalec zagotovi zadostna jamstva v skladu s členom 28.

Primer 6: obdelovalec v EU pošlje podatke nazaj svojemu upravljavcu v tretji državi

Upravljavec XYZ Inc., ki nima sedeža v EU, v imenu družbe XYZ pošilja osebne podatke svojih zaposlenih oziroma strank, ki so vsi posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in niso v EU, obdelovalcu ABC Ltd. v obdelavo. Družba ABC podatke posreduje nazaj družbi XYZ. Za obdelavo, ki jo izvaja družba ABC, tj. obdelovalec, velja Uredba za posebne obveznosti obdelovalca v skladu s členom 3(1), saj ima družba ABC sedež v EU. Ker je XYZ upravljavec v tretji državi, se razkritje podatkov s strani družbe ABC družbi XYZ šteje za prenos osebnih podatkov, zato se uporablja poglavje V.

Primer 7: obdelovalec v EU pošilja podatke podobdelovalcu v tretji državi

Družba A s sedežem v Nemčiji, ki deluje kot upravljavec, je v svojem imenu kot obdelovalca najela francosko družbo B. Družba B želi del dejavnosti obdelave, ki jih izvaja v imenu družbe A, prenesti na podobdelovalca C, ki je družba v tretji državi, in zato podatke v ta namen poslati družbi C. Obdelava, ki jo izvajata družba A in njen obdelovalec B, poteka v okviru njunih sedežev v EU in zato zanjo velja Uredba v skladu s členom 3(1), obdelava s strani družbe C pa se izvaja v tretji državi. Posredovanje podatkov od obdelovalca B k podobdelovalcu C je torej prenos v tretjo državo, zato se uporablja poglavje V SUVP.

20. Kot je navedeno v točki 17 zgoraj, drugo merilo pomeni, da se pojem „prenos osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo“ uporablja samo za razkritja osebnih podatkov, pri katerih sodelujeta dve različni (ločeni) stranki (vsaka od njiju je upravljavec, skupni upravljavec ali obdelovalec). Da bi se dejanje štelo za prenos, morata obstajati upravljavec ali obdelovalec, ki razkrije podatke (izvoznik), in drug upravljavec ali obdelovalec, ki prejme podatke ali mu je omogočen dostop do njih (uvoznik).

¹⁸ Člen 28(3)(a) SUVP se nanaša na dokumentirana navodila upravljavca „vključno glede prenosov osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo“. Glej tudi določilo 8.1 modula tri v Prilogi k Izvedbenemu sklepu Komisije (EU) 2021/914 z dne 4. junija 2021 o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov v tretje države v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.

Primer 8: zaposleni pri upravljavcu v EU potuje na službeno potovanje v tretjo državo

George, ki je zaposlen v družbi A s sedežem na Poljskem, potuje v tretjo državo na sestanek in ima s seboj prenosni računalnik. Med bivanjem v tujini vklopi računalnik in na daljavo dostopa do osebnih podatkov v podatkovnih bazah svojega podjetja, da dokonča dopis. Dejstvo, da ima oseba pri sebi prenosni računalnik in da je na voljo dostop na daljavo do osebnih podatkov iz tretje države, se ne šteje za prenos osebnih podatkov, saj George ni drugi upravljavec, ampak zaposleni in s tem sestavni del upravljavca (A)¹⁹. Zato je posredovanje izvedeno v okviru istega upravljavca (A). Obdelavo, vključno z oddaljenim dostopom in dejavnostmi obdelave, ki jih George izvaja po dostopu, izvaja poljska družba, tj. upravljavec s sedežem v Uniji, v skladu s členom 3(1) SUVP. Vendar lahko omenimo, da bi v primeru, če bi George kot zaposleni v družbi A poslal ali dal na voljo podatke drugemu upravljavcu ali obdelovalcu v tretji državi, zadevni pretok podatkov pomenil prenos v skladu s poglavjem V; tj. od izvoznika (A) v EU do takega uvoznika v tretji državi.

21. Opozoriti je treba tudi, da se lahko subjekti, ki so del iste skupine podjetij, štejejo za ločene upravljivce ali obdelovalce. Zato lahko razkritja podatkov med subjekti, ki pripadajo isti skupini podjetij (razkritja podatkov znotraj skupine), pomenijo prenose osebnih podatkov²⁰.

Primer 9: odvisna družba (upravljavec) v EU deli podatke s svojo matično družbo (obdelovalcem) v tretji državi

Irska družba X, ki je odvisna družba matične družbe Y v tretji državi, razkrije osebne podatke svojih zaposlenih družbi Y, da jih matično podjetje v tretji državi shrani v centralizirano zbirko kadrovskega podatkov. V tem primeru irska družba X obdeluje (in razkriva) podatke v vlogi delodajalca in torej kot upravljavec, matična družba pa je obdelovalec. Za družbo X v skladu s členom 3(1) velja SUVP za to obdelavo, družba Y pa je v tretji državi. Razkritje se zato šteje za prenos v tretjo državo v smislu poglavja V SUVP.

2.3 Uvoznik je v tretji državi, ne glede na to, ali zanj v skladu s členom 3 za posamezno obdelavo velja SUVP oziroma ali je mednarodna organizacija

22. Tretje merilo zahteva, da je uvoznik geografsko v tretji državi, vendar ne glede na to, ali zadevna obdelava spada na področje uporabe Uredbe oziroma ali je uvoznik mednarodna organizacija.
23. Evropski odbor za varstvo podatkov poudarja, da je namen tega merila zagotoviti, da raven varstva posameznikov, ki jo zagotavlja Uredba, ni ogrožena, kadar se osebni podatki ne obdelujejo več v pravnem okviru EGP (o tem glej zadnji stavek člena 44 in uvodno izjavo 101 SUVP). To se lahko zgodi, ker se Uredba ne uporablja za uvoznika za posamezno obdelavo ali ker osebne podatke, tudi če za posamezno obdelavo velja Uredba²¹, obdeluje uvoznik zunaj EGP in bi zato zanje lahko veljali različni (nasprotujoči si) pravni okviri, na primer v zvezi z morebitnim nesorazmernim vladnim dostopom do osebnih podatkov. Pomembni vidiki glede tega so tudi morebitne težave pri uveljavljanju skladnosti z Uredbo in pridobivanju pravnega varstva zoper subjekte zunaj EGP.

¹⁹ Glej točko 78 Smernic Evropskega odbora za varstvo podatkov 07/2020 o pojmihi upravljavec in obdelovalec iz SUVP.

²⁰ Glede obdelave podatkov znotraj skupine podjetij je treba posebno pozornost nameniti vprašanju, ali lahko sedež deluje kot upravljavec ali obdelovalec, na primer kadar obdeluje podatke v imenu matične družbe, glej točko 17 Smernic Evropskega odbora za varstvo podatkov 07/2020 o pojmihi upravljavec in obdelovalec iz SUVP.

²¹ Kot je navedeno zgoraj, je vprašanje, ali zadevna obdelava izpolnjuje zahteve iz člena 3 SUVP, tj. da za uvoznika velja SUVP za posamezno obdelavo, podrobneje pojasnjeno v Smernicah Evropskega odbora za varstvo podatkov št. 3/2018 o ozemeljski veljavnosti SUVP (člen 3).

Primer 10: obdelovalec v EU pošlje podatke nazaj svojemu upravljavcu v tretji državi

Družba A, upravljavec s sedežem v EU, ponuja blago in storitve na trgu EU. Francoska družba B obdeluje osebne podatke v imenu družbe A. Družba B posreduje podatke nazaj družbi A. Za obdelavo, ki jo izvaja obdelovalec B, veljajo posebne obveznosti obdelovalca v skladu s členom 3(1) SUVP, saj poteka v okviru dejavnosti njegovega sedeža v EU. Za obdelavo, ki jo izvaja družba A, prav tako velja Uredba, saj se za družbo A uporablja člen 3(2). Ker pa je družba A v tretji državi, se razkritje podatkov s strani družbe B družbi A šteje za prenos v tretjo državo, zato se uporablja poglavje V.

Primer 11: dostop na daljavo do podatkov v EU s strani obdelovalca iz tretje države, ki deluje v imenu upravljavcev iz EU

Družba iz tretje države (družba Z), ki nima sedeža v EU, ponuja storitve kot obdelovalec podjetjem v EU. Družba Z, ki deluje kot obdelovalec v imenu upravljavcev iz EU, na daljavo dostopa do podatkov, ki so shranjeni v EU, na primer za namene podpore. Ker je družba Z v tretji državi, tak dostop na daljavo povzroči prenos podatkov od upravljavcev iz EU do njihovega obdelovalca (družbe Z) v tretji državi v skladu s poglavjem V.

24. V tem okviru je treba omeniti še en primer, ko upravljavec v EU uporablja obdelovalca v EU, za katerega velja zakonodaja tretje države, in obstaja možnost, da bo obdelovalec prejel vladne zahteve za dostop, zato bo prišlo do prenosa osebnih podatkov, če bo obdelovalec ukrepal na podlagi take zahteve. V takem primeru je treba upoštevati, da lahko upravljavci v skladu s členom 28(1) in uvodno izjavo 81 SUVP uporabljajo samo obdelovalce, ki zagotavljajo zadostna jamstva, da so sprejeti tehnični in organizacijski ukrepi, ki izpolnjujejo zahteve iz SUVP. SUVP se glede tega ne nanaša le na strokovno znanje in vire, temveč tudi na zanesljivost, ki je lahko vprašljiva, če za obdelovalca velja zakonodaja tretje države, ki mu lahko prepreči izpolnjevanje obveznosti, ki jih ima kot obdelovalec. Vprašanje, ali obdelovalec zagotavlja zadostna jamstva, zadeva tudi zakonitost obdelave ter spoštovanje načela celovitosti in zaupnosti, za katero je v skladu s členom 5(2) SUVP odgovoren upravljavec²².

²² Glej tudi točke 119–120 Smernic Evropskega odbora za varstvo podatkov 07/2020 o pojmihi upravljavec in obdelovalec iz SUVP.

Primer 12: upravljavec EU uporabi obdelovalca v EU, za katerega velja zakonodaja tretje države

Danska družba X, ki deluje kot upravljavec, v svojem imenu najame družbo Y s sedežem v EU kot obdelovalca. Družba Y je odvisna družba matične družbe Z iz tretje države. Družba Y obdeluje podatke družbe X izključno v EU in nihče zunaj EU, vključno z matično družbo Z, nima dostopa do podatkov. Poleg tega iz pogodbe med družbo X in družbo Y izhaja, da bo družba Y obdelovala osebne podatke le na podlagi dokumentiranih navodil družbe X, razen če to zahteva pravo EU ali pravo države članice, ki velja za družbo Y. Vendar za družbo Y velja zakonodaja tretje države z ekstrateritorialnim učinkom, kar v tem primeru pomeni, da lahko družba Y prejme zahteve za dostop od organov tretjih držav. Ker družba Y ni v tretji državi (temveč je podjetje iz EU, za katero velja člen 3(1) SUVP), razkritje podatkov s strani upravljavca, tj. družbe X, obdelovalcu, tj. družbi Y, ne pomeni prenosa in se torej poglavje V SUVP ne uporablja. Kot je navedeno, obstaja možnost, da družba Y prejme zahteve za dostop od organov tretjih držav in če družba Y izpolni tako zahtevo, se tako razkritje podatkov šteje za prenos v skladu s poglavjem V. Če družba Y izpolni zahtevo, ki krši navodila upravljavca in s tem člen 28 SUVP, se šteje, da je družba Y neodvisni upravljavec navedene obdelave v skladu s členom 28(10) SUVP. V tem primeru bi moral upravljavec, tj. družba X, pred vključitvijo obdelovalca oceniti te okoliščine, da bi zagotovil, da v skladu s členom 28 SUVP uporablja samo obdelovalce, ki zagotavljajo zadostna jamstva za izvajanje ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov, tako da je obdelava v skladu z Uredbo, vključno s poglavjem V, ter da bi zagotovil, da obstaja pogodba ali pravni akt, ki ureja obdelavo s strani obdelovalca.

3 POSLEDICE V PRIMERU PRENOSA OSEBNIH PODATKOV

25. Če so izpolnjena vsa merila, kot jih je opredelil Evropski odbor za varstvo podatkov, gre za „prenos v tretjo državo ali mednarodno organizacijo“. Prenos torej pomeni, da upravljavec ali obdelovalec (izvoznik), za katerega v zvezi s posamezno obdelavo v skladu s členom 3 velja SUVP, pošlje ali da na voljo osebne podatke drugemu upravljavcu ali obdelovalcu (uvozniku) v tretji državi, ne glede na to, ali za tega uvoznika za posamezno obdelavo velja Uredba, ali mednarodni organizaciji.
26. Zato mora izvoznik izpolnjevati pogoje iz poglavja V in prenos oblikovati z uporabo enega od instrumentov, katerih namen je varstvo osebnih podatkov po prenosu v tretjo državo ali mednarodno organizacijo.
27. Med te instrumente spadajo sklep o ustreznosti, ki ga sprejme Evropska komisija, s katerim se priznava obstoj ustrezne ravni varstva v tretji državi ali mednarodni organizaciji, v katero se podatki prenašajo (člen 45), ali pa, če take ustrezne ravni varstva ni, izvoznik (upravljavec ali obdelovalec) izvaja ustrezne zaščitne ukrepe, kot je določeno v členu 46²³. Poleg tega se lahko v skladu s členom 49 osebni podatki v posebnih primerih in pod določenimi pogoji prenesejo v tretjo državo ali mednarodno organizacijo brez ustrezne ravni varstva ali izvajanja ustreznih zaščitnih ukrepov²⁴.
28. Glavne vrste instrumentov za prenos iz člena 46 so:
 - standardna pogodbeni določila;
 - zavezujoča poslovna pravila;

²³ Glede tega glej tudi Priporočila Evropskega odbora za varstvo podatkov 01/2020 o ukrepih, ki dopolnjujejo orodja za prenose, za zagotovitev skladnosti z ravno varstva osebnih podatkov na ravni EU.

²⁴ Glej Smernice Evropskega odbora za varstvo podatkov št. 2/2018 o odstopanjih iz člena 49 v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.

- kodeksi ravnanja²⁵;
 - mehanizmi certificiranja²⁶;
 - *ad hoc* pogodbeni določila;
 - mednarodni sporazumi oziroma upravni dogovori²⁷.
29. Vsebinsko zaščitnih ukrepov, ki jih določajo instrumenti za prenos, je treba prilagoditi glede na razmere. Za ponazoritev, jamstva, ki jih je treba zagotoviti za prenos osebnih podatkov s strani obdelovalca, niso enaka tistim, ki jih je treba zagotoviti za prenos s strani upravljavca²⁸. Podobno je treba za prenos osebnih podatkov upravljavcu ali obdelovalcu v tretji državi, za katerega za posamezno obdelavo že velja Uredba, opozoriti, da se Uredba že uporablja v celoti. Zato bi bilo treba za tak scenarij pri razvoju ustreznih instrumentov za prenos v skladu s členom 46, in sicer standardnih pogodbenih določil²⁹ ali *ad hoc* pogodbenih določil³⁰, upoštevati položaj iz člena 3, da se ne bi podvajale obveznosti iz Uredbe, temveč bi se obravnavali elementi, ki so posebej povezani s tveganji, povezanimi z uvoznikom, ki se nahaja v tretji državi, na primer za obravnavanje morebitnih nasprotujočih si državnih zakonov in vladnega dostopa v tretji državi, pa tudi težav pri uveljavljanju in pridobivanju pravnih sredstev proti subjektu zunaj EU. Taki instrumenti bi morali na primer obravnavati ukrepe, ki jih je treba sprejeti v primeru kolizije zakonov med zakonodajo tretje države in Uredbo ter v primeru zahtev tretjih držav za razkritje podatkov. Evropski odbor za varstvo podatkov spodbuja in je pripravljen sodelovati pri razvoju instrumenta za prenos, kot je nov sklop standardnih pogodbenih določil v skladu s členom 46(2), točka (c), v primerih, ko za uvoznika za posamezno obdelavo velja Uredba. Evropski odbor za varstvo podatkov ugotavlja, da je Evropska komisija navedla, da za ta scenarij pripravlja dodaten sklop standardnih pogodbenih določil, ki bodo upoštevala zahteve, ki se v skladu z Uredbo že uporabljajo neposredno za navedene upravljavce in obdelovalce³¹.
30. Če pa merila, kot jih je opredelil Evropski odbor za varstvo podatkov, niso izpolnjena, ni prenosa in se poglavje V SUVP ne uporablja.

²⁵ Evropski odbor za varstvo podatkov je sprejel Smernice 04/2021 o kodeksih ravnanja kot orodjih za prenose.

²⁶ Evropski odbor za varstvo podatkov je sprejel Smernice 07/2022 o certificiranju kot orodju za prenose.

²⁷ Evropski odbor za varstvo podatkov je sprejel Smernice št. 2/2020 o členu 46(2)(a) in (3)(b) Uredbe 2016/679 glede prenosov osebnih podatkov med javnimi organi in teles i v EGP in zunaj EGP.

²⁸ Glej na primer različne zaščitne ukrepe v modulih 1 in 3 Priloge k Izvedbenemu sklepu Komisije (EU) 2021/914 z dne 4. junija 2021 o standardnih pogodbenih določilih za prenos osebnih podatkov v tretje države v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 (v nadaljevanju: izvedbeni sklep).

²⁹ Standardna pogodbeni določila, ki jih je Evropska komisija sprejela 4. junija 2021 v skladu s členom 1 Izvedbenega sklepa, zagotavljajo ustrezne zaščitne ukrepe za prenose od izvoznikov osebnih podatkov, za katere velja SUVP, uvoznikom, za katerih obdelavo podatkov *ne velja* SUVP. Opozoriti je treba, da to za deva področje uporabe standardnih pogodbenih določil in ne razlaga pojma prenosa v skladu s poglavjem V SUVP.

³⁰ Opozoriti je treba, da v skladu s členom 40(3) lahko upravljavci ali obdelovalci, za katere *ne velja* SUVP, upoštevajo kodekse ravnanja, da zagotovijo ustrezne zaščitne ukrepe v skladu s členom 46(2), točka (e). Podobno se lahko v skladu s členom 42(2) vzpostavijo mehanizmi certificiranja, pečati ali oznake, da se dokaže obstoj ustreznih zaščitnih ukrepov iz člena 46(2), točka (f), ki jih zagotavljajo upravljavci ali obdelovalci, za katere *ne velja* SUVP. Zato je Evropski odbor za varstvo podatkov trenutno kot razpoložljiva in najustreznejša orodja za prenos za tokove podatkov k uvoznikom, za katere velja SUVP, opredelil standardna pogodbeni določila in *ad hoc* določila. Ne glede na to imajo kodeksi ravnanja in certificiranja pomembno vlogo kot orodja, s katerimi upravljavci in obdelovalci zagotavljajo in dokazujejo skladnost s SUVP v zvezi z dejanji obdelave, ki v skladu s členom 3 spadajo na področje uporabe SUVP. Zato se lahko upoštevanje obeh vrst instrumentov upošteva pri prenosu osebnih podatkov upravljavcu ali obdelovalcu v tretji državi, za katerega velja SUVP.

³¹ Glej https://ec.europa.eu/info/law/law-topic/data-protection/international-dimension-data-protection/new-standard-contractual-clauses-questions-and-answers-overview_en.

4 ZAŠČITNI UKREPI, KI JIH JE TREBA ZAGOTOVITI, ČE SE OSEBNI PODATKI OBDELUJEJO ZUNAJ EGP, VENDAR DO PRENOSA NE PRIDE

31. Na podlagi zgoraj opredeljenih meril velja, da če isti upravljavec ali obdelovalec obdeluje podatke zunaj EU, ne da bi jih razkril drugemu upravljavcu ali obdelovalcu (na primer kadar zaposleni upravljavca v EU potuje v tujino in ima dostop do podatkov tega upravljavca, medtem ko je v tretji državi, ali v primeru neposrednega zbiranja od posameznikov v EU v skladu s členom 3(2) SUVP), se dejavnost obdelave ne bi smela šteti za prenos v skladu s poglavjem V SUVP. Vendar bi bilo treba v zvezi s tem upoštevati, da mora upravljavec upoštevati Uredbo in ostati v celoti odgovoren za svoje dejavnosti obdelave, ne glede na to, kje se izvajajo. To tudi pomeni, da bi moral upravljavec ali obdelovalec posebno pozornost nameniti pravnim okvirom tretje države, ki lahko vplivajo na njegovo zmožnost spoštovanja Uredbe. Čeprav se posamezno posredovanje podatkov morda ne šteje za prenos v tretjo državo v skladu s poglavjem V SUVP, vključno s scenarijem, opisanim v primeru 8, je lahko taka obdelava še vedno povezana s povečanimi tveganji, ker se izvaja zunaj EU, na primer zaradi nasprotujočih si nacionalnih zakonov ali nesorazmernega vladnega dostopa v tretji državi. Ta tveganja je treba upoštevati pri sprejemanju ukrepov za zagotovitev skladnosti z Uredbo, vključno s členi 5 („Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov“), 24 („Odgovornost upravljavca“), 32 („Varnost obdelave“), 33 („Obvestilo nadzornemu organu o kršitvi varnosti osebnih podatkov“), 35 („Ocena učinka v zvezi z varstvom podatkov in predhodno posvetovanje“), 48 („Prenosi ali razkritja, ki jih pravo Unije ne dovoljuje“) itd.
32. Upravljavec lahko na podlagi svoje obveznosti, da je odgovoren za skladnost z načeli varstva podatkov in je to skladnost tudi zmožen dokazati (člen 5) ter da izvaja tehnične in organizacijske ukrepe, pri čemer med drugim upošteva tveganja v zvezi z obdelavo v skladu s členom 32 SUVP, upravičeno sklepa, da so za izvedbo ali nadaljevanje posameznega dejanja obdelave v tretji državi, čeprav ne gre za prenos, potrebni obsežni varnostni ukrepi ali celo, da to ne bi bilo zakonito. Ko v primeru prenosa ni mogoče zagotoviti v osnovi enakovredne ravni varstva, Sodišče Evropske unije na koncu zahteva, da se prenos začasno prekine ali ustavi³². Glede tega se Sodišče osredinja na tveganja, ki jih zaradi svoje čezmejne razsežnosti pomeni posebno dejanje obdelave. Te zahteve so pomembne tudi pri ocenjevanju razmer, ki prinašajo podobna tveganja (čeprav se ne štejejo za prenose)³³, na primer v zvezi z nesorazmernim vladnim dostopom organov tretjih držav. Upravljavec lahko na primer sklene, da zaposleni ne smejo v nekatere tretje države prinesiti svojih prenosnih računalnikov itd. Glede tega in kot je navedeno zgoraj, je treba poudariti, da takoj, ko se podatki razkrijejo s posredovanjem ali kako drugače dajo na voljo drugemu upravljavcu ali obdelovalcu (tudi javnemu organu) v tretji državi (na primer s strani zaposlenega na službenem potovanju), bi zadevni pretok podatkov pomenil prenos v skladu s poglavjem V.
33. Kadar upravljavec namerava obdelovati osebne podatke zunaj EU (čeprav do prenosa ne pride), bi bilo treba te informacije praviloma zagotoviti posameznikom kot del obveznosti upravljavca glede preglednosti, na primer za zagotovitev skladnosti z načelom preglednosti in poštenosti, ki od upravljavcev zahteva tudi, da posameznike obvestijo o tveganjih v zvezi z obdelavo³⁴.

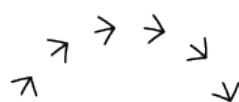
³² Glej Sodbo Sodišča Evropske unije z dne 16. julija 2020, *Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems*, C-311/18, EU:C:2020:559, točka 135.

³³ Poudariti je treba, da bi bil pri taki oceni pomembentudi status ustreznosti posamezne tretje države.

³⁴ Glej uvodni izjavi 39 in 60 SUVP ter smernice WP29 o preglednosti na podlagi Uredbe 2016/679 (wp260rev.01), točka 10.

34. Če povzamemo, so upravljavci in obdelovalci, za katerih obdelavo velja Uredba, odgovorni za vse svoje dejavnosti obdelave, ne glede na to, kje se izvajajo, obdelava podatkov v tretjih državah pa lahko vključuje večja tveganja, tudi v zvezi z nesorazmernim vladnim dostopom, ki jih je treba opredeliti in skrbno obravnavati, da bi bila taka obdelava v skladu z Uredbo zakonita. Evropski odbor za varstvo podatkov bo ocenil potrebo po izdaji dodatnih smernic o zaščitnih ukrepih v zvezi s tem.

PRILOGA: SLIKE ZA PRIMERE 1–12

Data flow
Not considered as data transfer

Data transfer
Chapter V GDPR

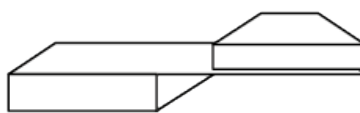
GDPR Articles and Chapters

Controller

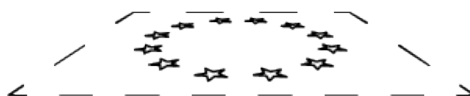
Processor

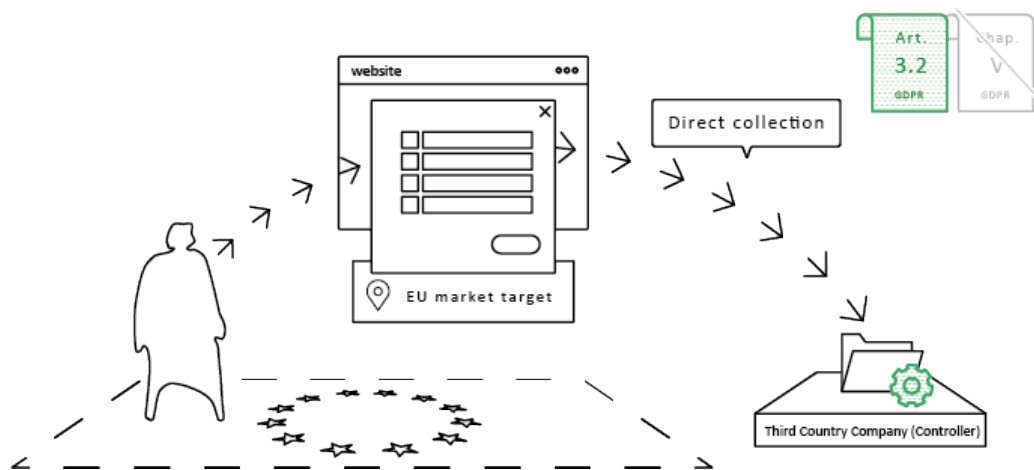
Parent company and subsidiary company

Third country authority

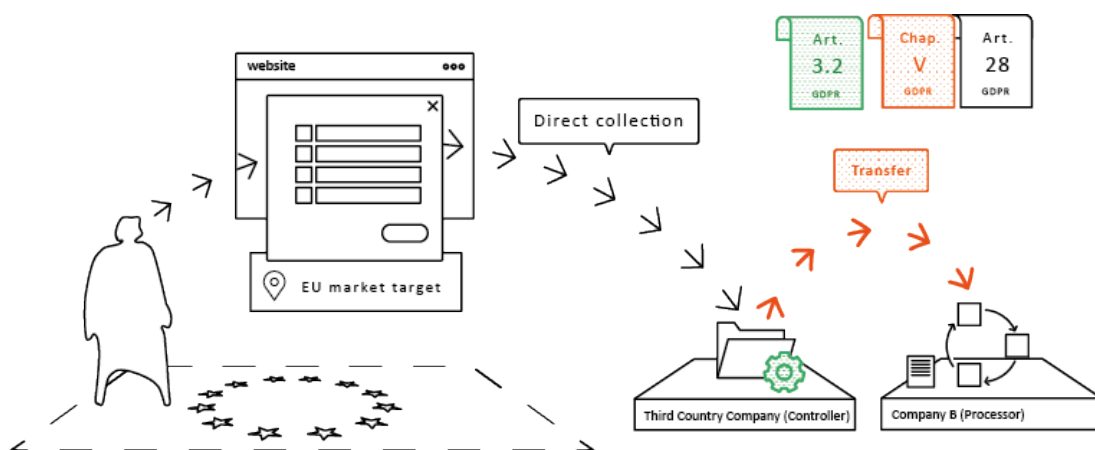

EU / EEA area and limits

Primer 1: upravljavec v tretji državi pridobi podatke neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v EU (v skladu s členom 3(2) SUVVP)

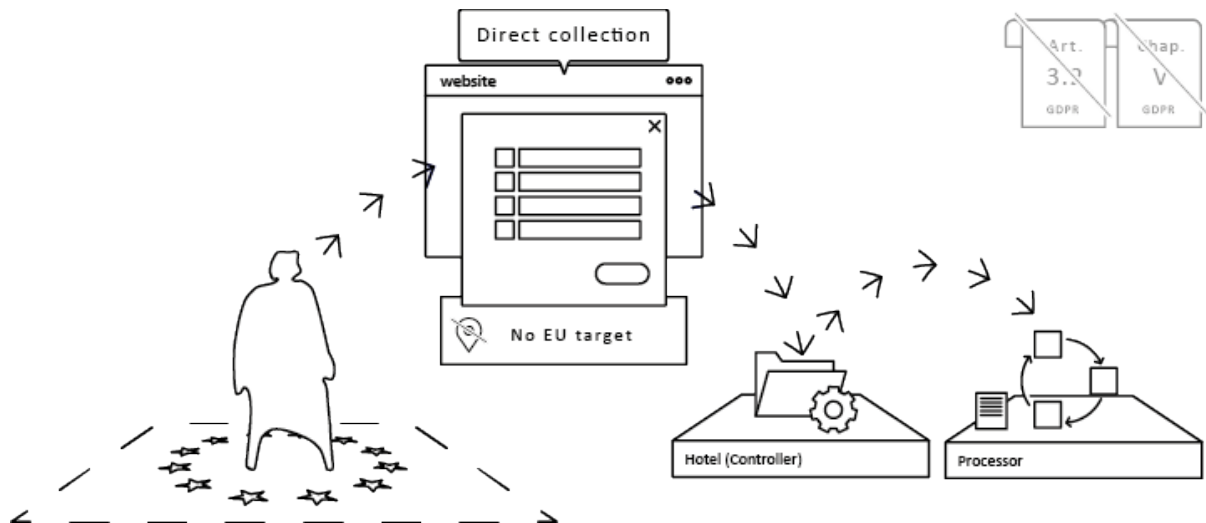
Maria, ki živi v Italiji, vnese svoje ime, priimek in poštni naslov v izpolnitvijo obrazca na spletnem mestu z oblaci, da izpolni naročilo in prejme obleko, ki jo je kupila prek spleta v svojem prebivališču v Rimu. Spletno mesto z oblaci upravlja družba iz tretje države, ki ni prisotna v EU, vendar je posebej ciljno usmerjena na trg EU. V tem primeru posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki (Maria), svoje osebne podatke posreduje družbi iz tretje države. To ne pomeni prenosa osebnih podatkov, saj podatkov ne posreduje izvoznik (upravljavec ali obdelovalec), temveč jih upravljavec v skladu s členom 3(2) SUVVP neposredno pridobi od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Zato se poglavje V v tem primeru ne uporablja. Kljub temu bo morala družba iz tretje države uporabljati Uredbo, saj za njena dejanja obdelave velja člen 3(2).

Primer 2: upravljavec v tretji državi pridobi podatke neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v EU (v skladu s členom 3(2) SUVVP) in za nekatere dejavnosti obdelave uporabi obdelovalca zunaj EU

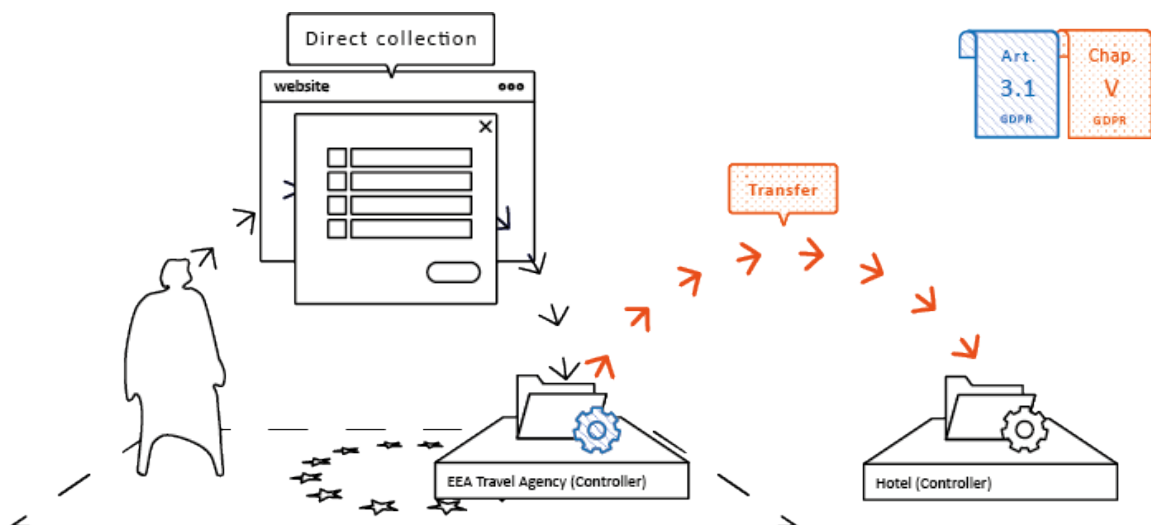
Maria, ki živi v Italiji, vnese svoje ime, priimek in poštni naslov v izpolnitvijo obrazca na spletnem mestu z oblaci, da izpolni naročilo in prejme obleko, ki jo je kupila prek spleta v svojem prebivališču v Rimu. Spletno mesto z oblaci upravlja družba iz tretje države, ki ni prisotna v EU, vendar je posebej ciljno usmerjena na trg EU. Za obdelavo naročil, prejetih prek spletnega mesta, je družba iz tretje države najela obdelovalca zunaj EGP. V tem primeru posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki (Maria), svoje osebne podatke posreduje družbi iz tretje države in to ne pomeni prenosa osebnih podatkov, saj podatke neposredno zbira upravljavec v skladu s členom 3(2) SUVVP. Zato bo moral upravljavec za obdelavo teh osebnih podatkov uporabljati Uredbo. Če najame obdelovalca zunaj EGP, bi tako razkritje s strani družbe iz tretje države njenemu obdelovalcu zunaj EGP pomenilo prenos, zato bo moral uporabiti

obveznosti iz člena 28 in poglavja V, da bi zagotovil, da raven varstva, ki jo zagotavlja Uredba, ne bi bila ogrožena, kadar podatke v njegovem imenu obdeluje obdelovalec zunaj EGP.

Primer 3: upravljavec v tretji državi prejme podatke neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v EU (vendar ne v skladu s členom 3(2) SUVV) in uporabi obdelovalca zunaj EU za nekatere dejavnosti obdelave

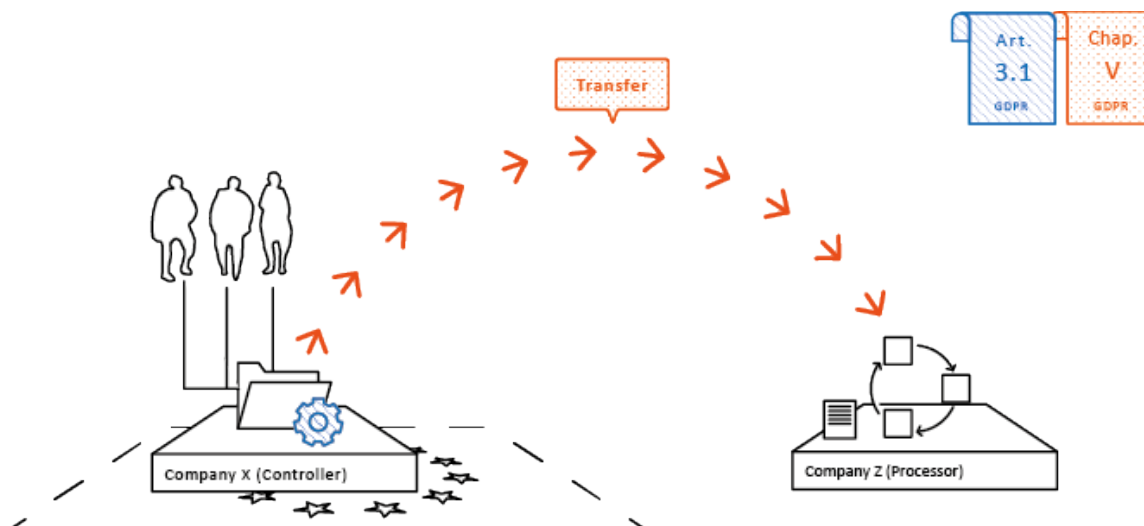
Maria, ki živi v Italiji, se odloči rezervirati sobo v hotelu v New Yorku z uporabo obrazca na spletnem mestu hotela. Osebne podatke zbira neposredno hotel, ki ni ciljno usmerjen v posameznike oziroma ne spremlja posameznikov v EGP. V tem primeru ni prenosa, saj podatke neposredno posreduje posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, in jih neposredno zbere upravljavec. Ker hotel tudi ne izvaja ciljnega usmerjanja ali spremljanja posameznikov v EGP, se Uredba ne uporablja, med drugim niti v zvezi z vsemi dejavnostmi obdelave, ki jih v imenu hotela izvajajo obdelovalci zunaj EGP.

Primer 4: podatki, ki jih zbere platforma iz EGP in se nato posredujejo upravljavcu iz tretje države

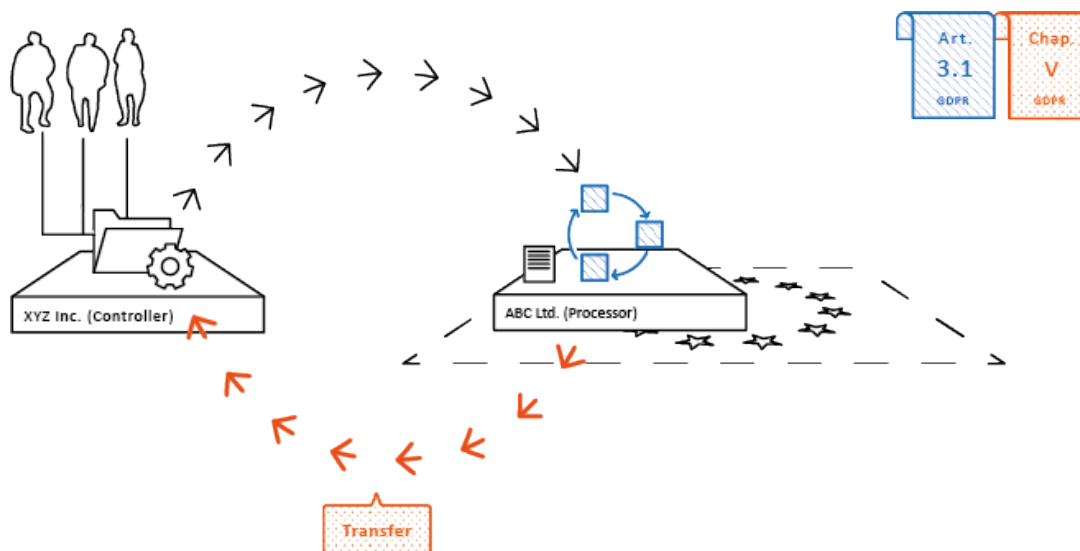
Maria, ki živi v Italiji, rezervira sobo v hotelu v New Yorku prek spletne potovalne agencije iz EGP. Mariine osebne podatke, potrebne za rezervacijo hotela, zbira spletna potovalna agencija iz EGP kot upravljavec in jih pošlje hotelu,

ki podatke prejme kot ločen upravljavec. Pri posredovanju osebnih podatkov hotelu iz tretje države potovalna agencija iz EGP izvede prenos osebnih podatkov, torej se uporablja poglavje V SUVV.

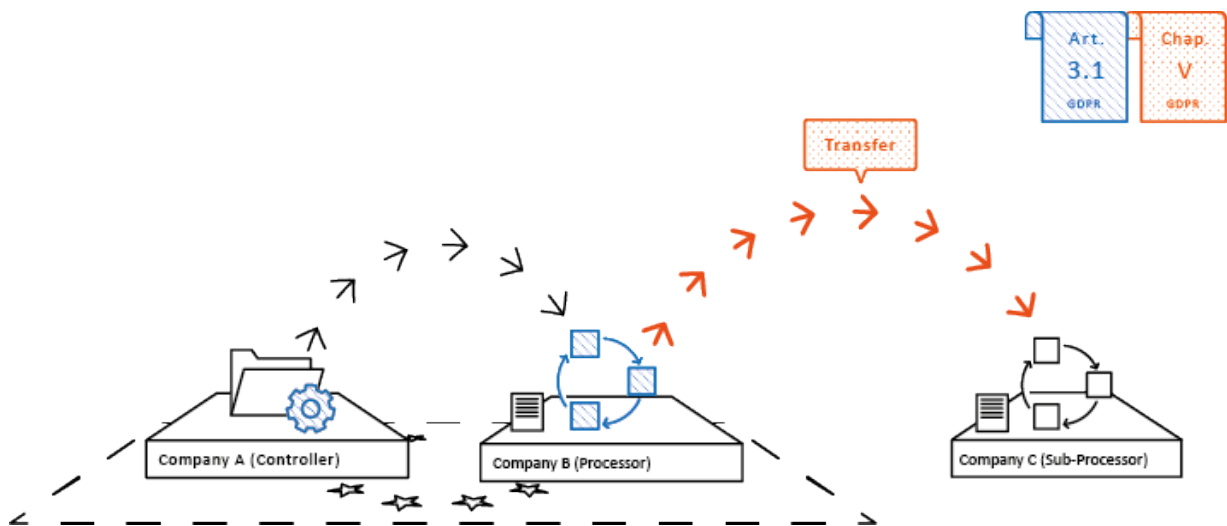
Primer 5: upravljavec v EU pošilja podatke obdelovalcu v tretji državi

Družba X s sedežem v Avstriji, ki deluje kot upravljavec, posreduje osebne podatke svojih zaposlenih ali strank družbi Z v tretji državi, ki te podatke obdeluje kot obdelovalec v imenu družbe X. V tem primeru podatke obdelovalcu v tretji državi zagotovi upravljavec, za katerega v zvezi z zadevno obdelavo velja Uredba. Zagotavljanje podatkov se torej šteje za prenos osebnih podatkov v tretjo državo, zato se uporablja poglavje V SUVP.

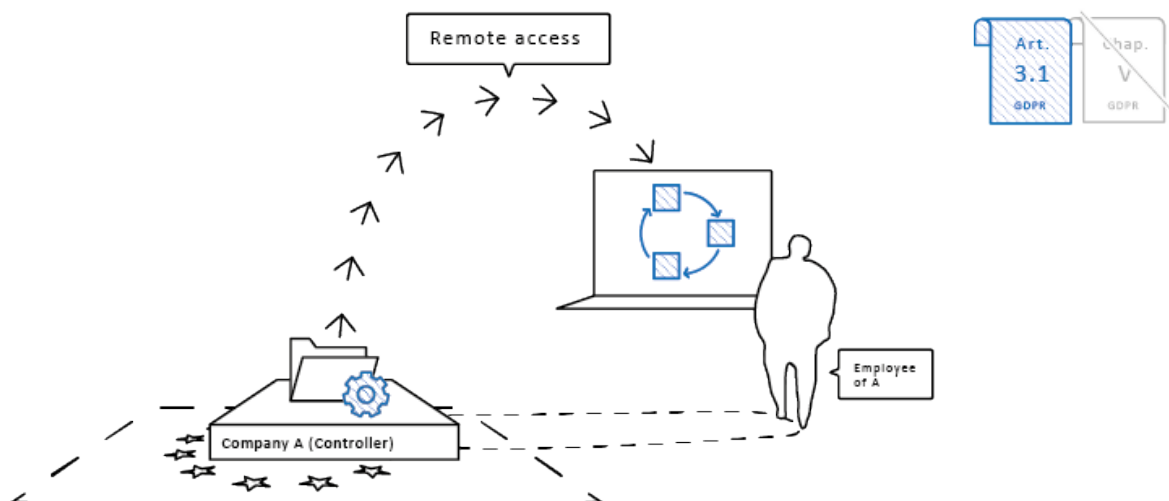
Primer 6: obdelovalec v EU pošlje podatke nazaj svojemu upravljavcu v tretji državi

Upravljavec XYZ Inc., ki nima sedeža v EU, v imenu družbe XYZ pošilja osebne podatke svojih zaposlenih oziroma strank, ki so vsi posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in niso v EU, obdelovalcu ABC Ltd. v obdelavo. Družba ABC podatke posreduje nazaj družbi XYZ. Za obdelavo, ki jo izvaja družba ABC, tj. obdelovalec, velja Uredba za posebne obveznosti obdelovalca v skladu s členom 3(1), saj ima družba ABC sedež v EU. Ker je družba XYZ upravljavec v tretji državi, se razkritje podatkov s strani družbe ABC družbi XYZ šteje za prenos osebnih podatkov, zato se uporablja poglavje V.

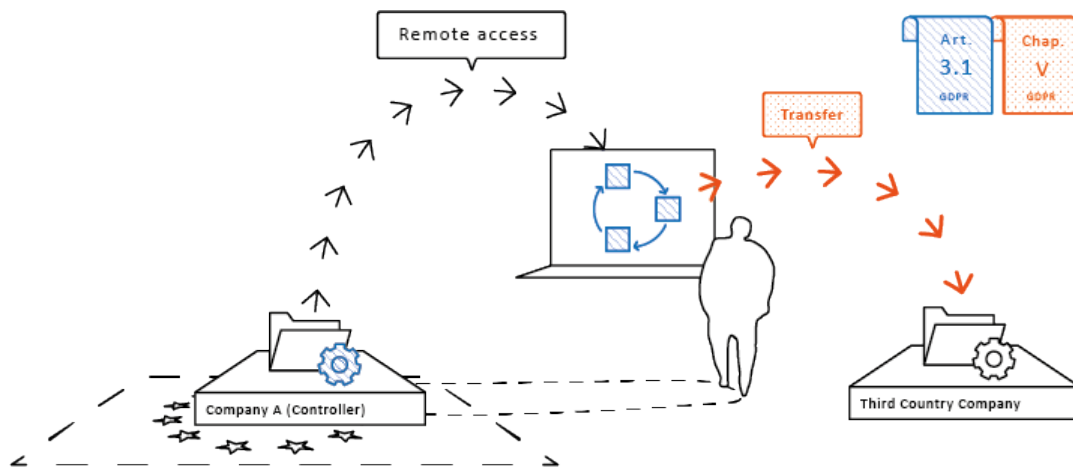
Primer 7: obdelovalec v EU pošilja podatke podobdelovalcu v tretji državi

Družba A s sedežem v Nemčiji, ki deluje kot upravljavec, je v svojem imenu kot obdelovalca najela francosko družbo B. Družba B želi del dejavnosti obdelave, ki jih izvaja v imenu družbe A, prenesti na podobdelovalca C, ki je družba v tretji državi, in zato podatke v ta namen poslati družbi C. Obdelava, ki jo izvajata družba A in njen obdelovalec B, poteka v okviru njunih sedežev v EU in zato zanjo velja Uredba v skladu s členom 3(1), obdelava s strani družbe C pa se izvaja v tretji državi. Posredovanje podatkov od obdelovalca B k podobdelovalcu C je torej prenos v tretjo državo, zato se uporablja poglavje V SUVP.

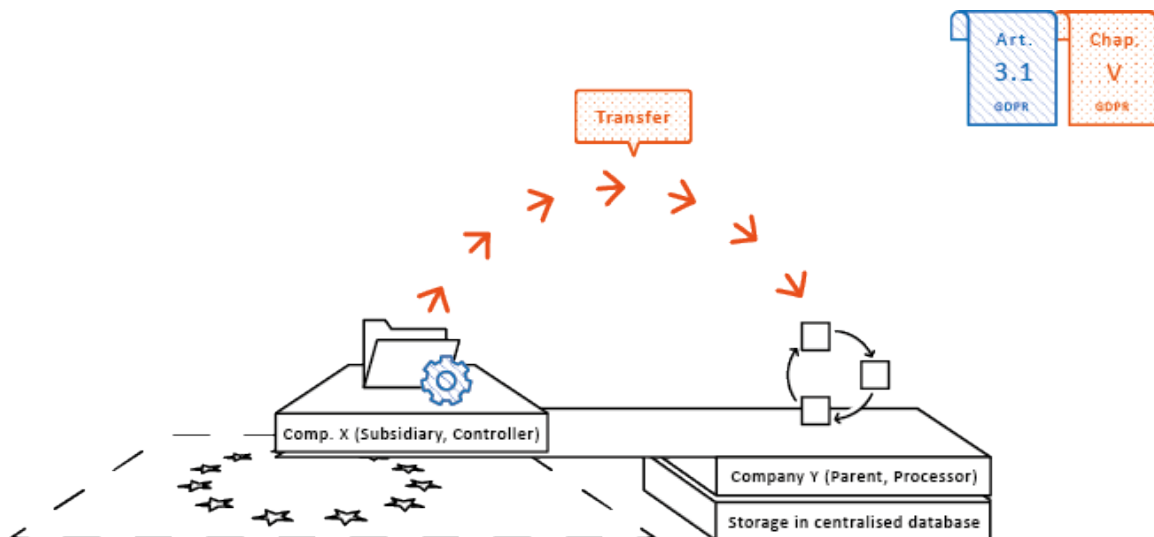
Primer 8.1: zaposleni pri upravljavcu v EU potuje na službeno potovanje v tretjo državo

George, ki je zaposlen v družbi A s sedežem na Poljskem, potuje v tretjo državo na sestanek in ima s seboj prenosni računalnik. Med bivanjem v tujini vklopi računalnik in na daljavo dostopa do osebnih podatkov v podatkovnih bazah svojega podjetja, da dokonča dopis. Dejstvo, da ima oseba pri sebi prenosni računalnik in da je na voljo dostop na daljavo do osebnih podatkov iz tretje države, se ne šteje za prenos osebnih podatkov, saj George ni drugi upravljavec, ampak zaposleni in s tem sestavni del upravljavca (A). Zato je posredovanje izvedeno v okviru istega upravljavca (A). Obdelavo, vključno z oddaljenim dostopom in dejavnostmi obdelave, ki jih George izvaja po dostopu, izvaja poljska družba, tj. upravljavec s sedežem v Uniji, v skladu s členom 3(1) SUVP.

Primer 8.2: zaposleni pri upravljavcu v EU potuje na službeno potovanje v tretjo državo

George, zaposleni v družbi A s sedežem na Poljskem, potuje v tretjo državo na sestanek in ima s seboj prenosni računalnik. Med bivanjem v tujini vklopi računalnik in na daljavo dostopa do osebnih podatkov v podatkovnih bazah svojega podjetja, da dokonča dopis. Dejstvo, da ima oseba pri sebi prenosni računalnik in da je na voljo dostop na daljavo do osebnih podatkov iz tretje države, se ne šteje za prenos osebnih podatkov, saj George ni drugi upravljavec, ampak zaposleni in s tem sestavni del upravljavca (A). Zato je posredovanje izvedeno v okviru istega upravljavca (A). Obdelavo, vključno z oddaljenim dostopom in dejavnostmi obdelave, ki jih George izvaja po dostopu, izvaja poljska družba, tj. upravljavec s sedežem v Uniji, v skladu s členom 3(1) SUVP. Vendar lahko omenimo, da bi v primeru, če bi George kot zaposleni v družbi A poslal ali dal na voljo podatke drugemu upravljavcu ali obdelovalcu v tretji državi, zadevni pretok podatkov pomenil prenos v skladu s poglavjem V: tj. od izvoznika (A) v EU do takega uvoznika v tretji državi.

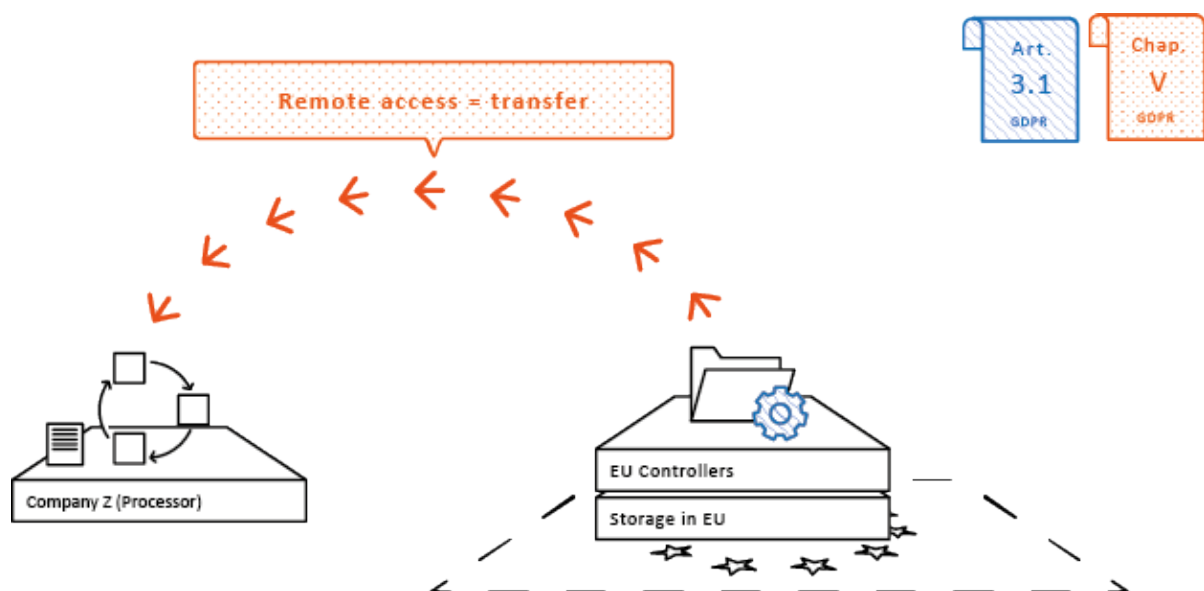
Primer 9: odvisna družba (upravljavec) v EU deli podatke s svojo matično družbo (obdelovalcem) v tretji državi

Irska družba X, ki je odvisna družba matične družbe Y v tretji državi, razkrije osebne podatke svojih zaposlenih družbi Y, da jih matično podjetje v tretji državi shrani v centralizirano zbirko kadrovskih podatkov. V tem primeru irska družba X obdeluje (in razkrija) podatke v vlogi delodajalca in torej kot upravljavec, matična družba pa je obdelovalec. Za družbo X v skladu s členom 3(1) velja za to obdelavo Uredba, družba Y pa je v tretji državi. Razkritje se zato šteje za prenos v tretjo državo v smislu poglavja V SUVP.

Primer 10: obdelovalec v EU pošlje podatke nazaj svojemu upravljavcu v tretji državi

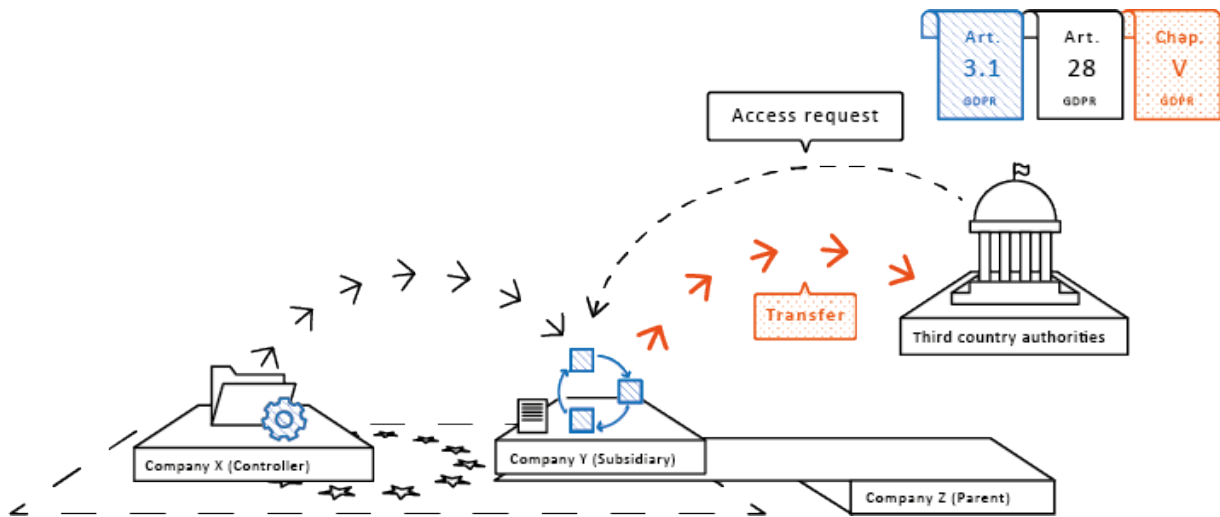
Družba A, upravljavec s sedežem v EU, ponuja blago in storitve na trgu EU. Francoska družba B obdeluje osebne podatke v imenu družbe A. Družba B posreduje podatke nazaj družbi A. Za obdelavo, ki jo izvaja obdelovalec B, veljajo posebne obveznosti obdelovalca v skladu s členom 3(1) SUVP, saj poteka v okviru dejavnosti njegovega sedeža v EU. Za obdelavo, ki jo izvaja družba A, prav tako velja Uredba, saj se za družbo A uporablja člen 3(2). Ker pa je družba A v tretji državi, se razkritje podatkov s strani družbe B družbi A šteje za prenos v tretjo državo, zato se uporablja poglavje V.

Primer 11: dostop na daljavo do podatkov v EU s strani obdelovalca iz tretje države, ki deluje v imenu upravljavcev iz EU

Družba iz tretje države (družba Z), ki nima sedeža v EU, ponuja storitve kot obdelovalec podjetjem v EU. Družba Z, ki deluje kot obdelovalec v imenu upravljavcev iz EU, na daljavo dostopa do podatkov, ki so shranjeni v EU, na primer za

namene podpore. Ker je družba Z v tretji državi, tak dostop na daljavo povzroči prenos podatkov od upravljavcev iz EU do njihovega obdelovalca (družbe Z) v tretji državi v skladu s poglavjem V.

Primer 12: upravljavec EU uporabi obdelovalca v EU, za katerega velja zakonodaja tretje države

Danska družba X, ki deluje kot upravljavec, v svojem imenu najame družbo Y s sedežem v EU kot obdelovalca. Družba Y je odvisna družba matične družbe Z iz tretje države. Družba Y obdeluje podatke družbe X izključno v EU in nihče zunaj EU, vključno z matično družbo Z, nima dostopa do podatkov. Poleg tega iz pogodbe med družbo X in družbo Y izhaja, da bo družba Y obdelovala osebne podatke le na podlagi dokumentiranih navodil družbe X, razen če to zahteva pravo EU ali pravo države članice, ki velja za družbo Y. Vendar za družbo Y velja zakonodaja tretje države z ekstrateritorialnim učinkom, kar v tem primeru pomeni, da lahko družba Y prejme zahteve za dostop od organov tretjih držav. Ker družba Y ni v tretji državi (temveč je podjetje iz EU, za katero velja člen 3(1) SUVP), razkritje podatkov s strani upravitelja, tj. družbe X, obdelovalcu, tj. družbi Y, ne pomeni prenosa in se torej poglavje V SUVP ne uporablja. Kot je navedeno, obstaja možnost, da družba Y prejme zahteve za dostop od organov tretjih držav in če družba Y izpolni tako zahtevo, se tako razkritje podatkov šteje za prenos v skladu s poglavjem V. Če družba Y izpolni zahtevo, ki krši navodila upravitelja in s tem člen 28 SUVP, se šteje, da je družba Y neodvisni upravljavec navedene obdelave v skladu s členom 28(10) SUVP. V tem primeru bi moral upravljavec, tj. družba X, pred vključitvijo obdelovalca oceniti te okoliščine, da bi zagotovil, da v skladu s členom 28 SUVP uporablja samo obdelovalce, ki zagotavljajo zadostna jamstva za izvajanje ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov, tako da je obdelava v skladu z Uredbo, vključno s poglavjem V, ter da bi zagotovil, da obstaja pogodba ali pravni akt, ki ureja obdelavo s strani obdelovalca.